

2409

Ing. Ragib KOLAKOVIĆ

*Problemi melioracije i njege
šikara i niskih šuma*



Sarajevo, 1960 godina

U V O D

Šikare i degradirane šume predstavljaju najslabije i najneproduktivnije oblike šuma, koje treba podvrći melioracijama u cilju njihovog prevođenja u bolje i produktivnije vidove šumskog gospodarenja. Melioracijom degradiranih šuma (bilo da su postale iz sjemena, bilo iz panja) i šikara poboljšava se ne samo njihova kvalitetna vrijednost nego se povećava i prirast njihove drvene mase, tako da se po završetku preduzetih radova postignu najbolji i najveći prinosi u postojećim uslovima. Posebno veliki značaj predstavljaju ove melioracije u pogledu mogućnosti konvertiranja postojećih čistih i jednovrsnih sastojina lišćara u mješovite sastojine lišćara i četinarara, čija je vrijednost, naravno, mnogo veća, a i zdravstveno stanje znatno bolje i obezbjeđenije. S obzirom da je temeljni vid melioracija čišćenje i prorjeđivanje šikara i degradiranih šuma, proizlazi da melioracije, nasuprot uložnim troškovima, daju istovremeno znatne prihode u vidu prorednog materijala, koji u toku meliorativnog perioda (oko 20 godina) iznosi prosječno oko 40 m³ po 1 ha, čija vrijednost na kraju procesa melioracija premaši sve uložene troškove. Ako se još uzme u obzir da degradirane šume i šikare zauzimaju oko 762.000 ha šumskih površina (oduzeto je 50.000 ha šibljaka), što čini skoro polovinu od ukupno obraslih šumskih površina u našoj Republici, onda je jasno da bi količine prorednog materijala u toku meliorativnog perioda bile vrlo velike, tako da bi mogle za to vrijeme najvećim dijelom podmiriti plan sječe za vlastito snabdijevanje seoskog stanovništva. (Prosječni godišnji plan sječa u Republici iznosi oko 1.010.000 m³, a na površini od 762.000 šikara i degradiranih šuma, odnosno 537.000 ha — jer treba odbiti 225.000 ha visokih degradiranih šuma — dobilo bi se preko 21.000.000 m³ drveta u toku 20 godina rada na melioracijama).